

Verslag digibijeenkomst buitengebied Drimmelen

Op dinsdagavond 19 mei kwamen inwoners en ondernemers bijeen in een digitale bijeenkomst voor de omgevingsvisie van de gemeente Drimmelen. Tijdens de bijeenkomst praatten de inwoners mee over de toekomst van het buitengebied van de gemeente Drimmelen aan de hand van een aantal thema's. Deze input wordt gebruikt om de Omgevingsvisie voor de gehele gemeente Drimmelen te maken. Wouter de Boer opende als projectleider de avond met een enthousiaste inleiding waarin ook een aantal spelregels voor een digitale bijeenkomst zijn gedeeld. Wethouder Jan-Willem Stoop inspireerde met zijn welkomstwoord de deelnemers, waarbij hij reflecteerde op het actuele nummer "17 miljoen mensen" en de 27.000 inwoners van de gemeente Drimmelen. Daarna volgde een algemene uitleg over de Omgevingswet en de rol van omgevingsvisie door Laura Neijenhuis van Antea Group.

Vervolgens sprak Dieuwke Stellinga vanuit haar rol als ondernemer over haar toekomstbeeld in relatie tot ondernemerschap. Zij gaf aan het fijn te vinden dat het hogere doel van de omgevingsvisie is dat het systeem gemakkelijker, sneller en inzichtelijker wordt.

Na dit plenaire deel was het tijd voor de deelnemers om aan de slag te gaan. Zij schoven digitaal aan bij twee van de vier thema's: 'Wonen en werken', 'Landbouw, toerisme, recreatie en ondernemen', 'Te droog, te warm en te nat' en 'Natuur'. Hoe gaan we nu en in de toekomst om met klimaatverandering? Hoe zorgen we ervoor dat we ook straks nog fijn wonen in Drimmelen? En hoe zorgen we samen dat we aan een aantrekkelijk landschap werken? Daar ging het deze avond over. Deze inbreng wordt gebruikt door de gemeente Drimmelen om de omgevingsvisie op te stellen. Hieronder volgt een verslag van de belangrijkste punten die op tafel zijn gekomen, gesorteerd per thema.

Wonen en werken in het buitengebied

- De deelnemende inwoners hebben liever geen nieuwbouw in het buitengebied. Echter zorgt het pertinent uitsluiten hiervan in het buitengebied voor een moeilijke situatie in de vraag vanuit de nieuwe generatie starters.
- De wens is dat de eventueel beoogde nieuwbouw in het buitengebied tenminste past bij de huidige bouw en de leefbaarheid behouden moet worden. De deelnemers hebben aangegeven bang te zijn voor identiteit- en sfeerloze bouw dat niet in de omgeving past.
- Inwoners willen bij voorkeur individueel hun woningen in het buitengebied verduurzamen. De (financiële of praktische) ondersteuning hierbij kan wel gefaciliteerd worden vanuit de gemeente. De deelnemers willen in elk geval voorkomen dat er geen keuzevrijheid is, waardoor individuele verduurzaming op het eerste oog aantrekkelijker is.
- De deelnemers hebben aangegeven het nut in te zien van nieuwe woonvormen. Hierbij wordt in eerste instantie gedacht aan tiny houses (in het kader van mantelzorg) en aan woningen voor arbeidsmigranten.
- Reizen met het OV wordt door de inwoners van het buitengebied niet als storend gezien, zij hebben bij de koop van hun huis hier destijds vaak bewust voor gekozen en zijn dus als het ware akkoord gegaan met de beperkte vormen van vervoersmiddelen. Voor de ondernemers is dit een ander verhaal: zij zijn vaak geweest op het buitengebied, maar wensen voor hun stagiaires en jonge werknemers wel een verbeterde verbinding omdat zij hier afhankelijk van zijn.

Landbouw, toerisme, recreatie en ondernemen

- Een goede balans tussen landbouw, toerisme en recreatie is volgens de ondernemers van het buitengebied heel belangrijk. Het te veel toevoegen van recreatie gaat ten koste van de eigenheid van het gebied.
- Diversiteit van functies in het buitengebied is van belang, want dat maakt het interessant voor toeristen, maar ook voor eigen inwoners.

"Wij zijn de natuur in het geweld van de steden!"

- Bijzondere plekken ('pareltjes') mogen volgens de deelnemers meer verbonden zijn met elkaar. Denkend aan een groene long met aangeklede paden en paddenpoelen. Dit creëert een totaalbeleving, waar de inwoners van Drimmelen op zoek naar zijn.

- Er moet volgens de deelnemers goed gekeken worden naar de belastbaarheid en beleefbaarheid van het buitengebied. Gewaakt moet worden voor een overschrijding van een limiet.
- Toeristenbelasting heffen in de gemeente vinden de deelnemers zeker een optie, in de ruil voor meer verblijfsrecreatie. Het hebben van overnachtingsplekken en leuke terrassen wordt gemist in en rondom de gehele gemeente
- De kwaliteit van de fiets- en wandelverbindingen in het buitengebied is niet goed genoeg om het toerisme te bedienen en moet volgens de deelnemers verbeterd worden
- Het motto van vele deelnemers is: “De Biesbosch voor álles”. Er moet met zorg mee worden omgegaan en beschermen wat we hebben. Het is en blijft een trekpleister en daar moet de gemeente naar handelen, eenmaal kapot is het niet meer te repareren.

Te droog, te warm en te nat (klimaatverandering)

- Alle deelnemers zijn zich bewust van de klimaatverandering en vinden dat zij er samen met de gemeente collectief aan moeten werken om dit voor een klein gedeelte te kunnen aanpakken.
- Ondernemers en inwoners in het buitengebied zijn bereid om zich aan te passen (bijvoorbeeld door minder te sproeien, etc.). Zij denken dat winst voornamelijk te behalen valt bij bewustwording creëren en faciliteren in ideeën. Sommige inwoners hebben namelijk geen idee waar zij moeten beginnen.
- De wens vanuit de bewoners is stellig om (nog) geen zonneparken aan te leggen, dit vinden zij zonde van de kostbare landbouwgrond. Zij willen liever zien dat er eerst gezorgd wordt voor het bereik van een maximum aan zonnecellen op daken.
- Biomassa is volgens de inwoners en ondernemers in het buitengebied geen alternatief. Wellicht biedt meer bewustwording creëren en laten zien wat hier de voordelen van zijn om de inwoners en ondernemers te overtuigen mogelijkheden.
- Inwoners in het buitengebied zijn bereidwillig, een deel (ongeveer 50%) van de inwoners en ondernemers zijn onder anderen bereid hun kruipruimte beschikbaar te stellen voor weersextremen zolang het rotvrij blijft. Het implementeren van een dubbele riolering zien de deelnemers in beginsel als nuttige bijdrage, maar er moet preventief worden voorkomen dat dit problemen oplevert vanuit de kernen in het buitengebied.
- De buffering van water wordt door de deelnemers breed gedragen en kan volgens de deelnemers met de volgende maatregelen in het buitengebied worden gefaciliteerd: het aanleggen van poelen en ruimte voor de rivier creëren (meanderen).
- Hoewel het buitengebied vele malen groener is dan de kernen, is dit ook deels aan de orde in het buitengebied. Ook in het buitengebied moet groen vanaf nu altijd het uitgangspunt en redenering moet zijn bij inrichting of reconstructie. Dit komt nu namelijk vaak als laatste, indien er plek is naast o.a. woningen, bedrijven en wegen. Naast de positieve invloed op hittestress en waterberging, kan groen ook positief bijdragen aan de biodiversiteit in het buitengebied.

Natuur

- Er heerst angst bij de ondernemers in het buitengebied bij het woord ‘natuur’. Zij voelen zich eerder belemmerd in plaats van dat het wat oplevert. Veel bedrijven willen medewerking verlenen, maar hebben het gevoel dat het nadelig kan uitpakken. De medewerking zou (zichtbaar) beloofd moeten worden.
- Volgens de deelnemers is het minste waar de gemeente mee kan beginnen: het verbinden van de groenstroken, wegbermen en linten .
- Er liggen volgens de inwoners en ondernemers kansen bij:
 - verlichting aanpassen, ander type verlichting, alleen waar het nodig is verlichten (nachtdieren worden beïnvloed en/of geschaad);
 - het verbinden van de groenstroken, wegbermen en linten ;
 - koppelen van opgaven klimaat aan natuurontwikkeling, bijvoorbeeld: grond aankopen om waterberging in te richten rondom de dorpen;
 - meer combinaties tussen landbouw, natuur, landschap en maatschappelijke activiteiten (bijvoorbeeld: het voedselbos);
 - samenwerking zoeken met partijen buiten de gemeente, onder anderen het ontwikkelen van agrarische natuur met grondeigenaren en/of agrarische ondernemers;
 - meer samen doen tussen particulieren: ‘beherenboeren’ = samen zorgen voor de grond die agrarisch bewerkt wordt en de producten zijn een opbrengst.

- Verschillende deelnemers hebben de zorg uitgesproken dat bouwen een vrij definitieve keuze is en dat deze grond in principe niet meer wordt teruggegeven aan de natuur.

“Als er eenmaal gebouwd is, wordt het nooit meer teruggegeven aan de natuur”

- De wens van de inwoners is om meer bomen in het buitengebied te plaatsen, ondanks dat er eerder gekozen is voor meer open landschappen (coulisselandschap).
- Gemeente moet zich volgens de inwoners gaan focussen op de eigen kaarten van het grondgebied. Er liggen veel (kleine) kansen om eenvoudig bos of natuur te ontwikkelen. Er is een trend op komst van stoppende boeren waardoor er ruimte komt voor grondruil om natuur te kunnen realiseren. Echter zijn er ook deelnemers van mening dat het niet reëel is om landbouwgrond om te vormen tot natuur omdat de landbouwgrond al onder druk staat. Agrarische natuur is eventueel wel een tussenoplossing.

Naast alle bovengenoemde punten kwam er in verschillende thema's en rondes naar voren dat er een vorm van maatwerk mist in de beslissingen van de gemeente. Zij hopen op een flexibelere aanpak, waarin de omgevingsvisie goede hoop geeft.

We kijken terug op een geslaagde eerste digibijeenkomst. Wij bedanken de themahosts voor hun inzet om de avond en wethouder Jan-Willem Stoop en Dieuwke Stellinga voor hun inspirerende verhalen over de toekomst van de omgevingsvisie. Tenslotte bedankt aan alle aanwezigen voor hun digitale deelname.